ເໝົາເຈີຕຸງ

ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່

ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ
ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ

★

ເມັາເຈີຕັງ

ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່

ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ
ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ

ສຳນັກພິມພາສາຕ່າງປະເທດ

ປັກກິ່ງ 1969

ພິມເທື່ອທີ 1 ປີ 1969

ຄຳຖະແຫຼງຂອງຜູ້ພິມ

ໜັງສືເລື່ອງ ''ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ'' ສະບັບພິມເທື່ອນີ້, ແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາຈີນທີ່ສຳນັກພິມປະຊາຊົນປັກກິ່ງພິມອອກເມື່ອເດືອນ 11–1960.

ພິມໃນສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນຈີນ

ໜັງສືເຫຼັ້ມນ້ອຍນີ້ໄດ້ຮວມບົດນິພົນເລື່ອງ ''ການຄາດຄະເນບາງປະການກ່ຽວກັບສະຖານະການຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ'' ແລະເລື່ອງ ''ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ'' ຂອງສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງ.

ເລື່ອງ ''ການຄາດຄະເນບາງປະການກ່ຽວກັບສະຖານະການຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ'' ນີ້, ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອແນໃສ່ການຄາດຄະເນໃນແງ່ຮ້າຍກ່ຽວກັບສະຖານະການຂອງໂລກໃນເວລານັ້ນ. ເມື່ອລະດູໃບໄມ້ປົ່ງປີ 1946, ພວກຈັກກະພັດນິຍົມຊຶ່ງມີອາເມລິກາເປັນຫົວໂປ່ແລະພວກປະຕິການປະເທດຕ່າງໆ, ໄດ້ນັບມື້ນັບຂຸ້ນຂ້ຽວດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດ ຕ້ານກອມມູນິດ ຕ້ານປະຊາຊົນ. ໂຄສະນາຮ້ອງປ່າວອັນທີ່ເອີ້ນວ່າ ''ອາເມລິກາກັບສະຫະພາບໂຊວຽດຕ້ອງລົບກັນເປັນແນ່'', ແລະອັນທີ່ເອີ້ນວ່າ ''ສົງຄາມໂລກເທື່ອທີ 3 ຕ້ອງລະເບີດຂຶ້ນເປັນແນ່''. ພາຍໃຕ້ສະພາບການແນວນີ້, ໃນເວລານັ້ນມີສະຫາຍບາງຄົນຍ້ອນຄາດຄະເນກຳລັງຂອງຈັກກະພັດນິຍົມສູງໂພດ, ແລະຄາດຄະເນກຳລັງຂອງປະຊາຊົນຕ່ຳໂພດ,

ຍ້ານຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາ, ແລະຍ້ານສົງຄາມໂລກເທື່ອໃໝ່ຈະລະເບີດຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ສະແດງຄວາມອ່ອນແອຢູ່ຕໍ່ໜ້າການບຸກລຸກດ້ວຍກຳລັງອາວຸດຂອງພວກປະຕິການອາເມລິກາຈຽງໄຄເຊັກ, ບໍ່ກ້າໃຊ້ສົງຄາມປະຕິວັດໄປຕ້ານກັບສົງຄາມທີ່ຕ້ານປະຕິວັດຢ່າງເດັດດ່ຽວ. ໃນເອກະສານນີ້, ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໄດ້ຄັດຄ້ານແນວຄິດທີ່ຜິດດັ່ງກ່າວ. ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ, ທະແນນແຕ່ກຳລັງປະຊາຊົນທົ່ວໂລກດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ກັບກຳລັງປະຕິການຂອງໂລກຢ່າງເດັດດ່ຽວແລະບັງເກີດຜົນ, ກໍ່ສາມາດກຳຈັດຄວາມອັນຕະລາຍຂອງສົງຄາມໂລກເທື່ອໃໝ່ໄດ້; ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກວ່າ, ປະເທດຈັກກະພັດນິຍົມກັບປະເທດສັງຄົມນິຍົມອາດຈະປະນີປະນອມກັນໄດ້ບາງຢ່າງ, ແຕ່ການປະນີປະນອມຊະນິດນີ້, ‘‘ບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາປະເທດໃນໂລກທຶນນິຍົມກໍ່ດຳເນີນການປະນີປະນອມກັນພາຍໃນປະເທດຕາມໄປນຳ’’, ‘‘ປະຊາຊົນໃນປະເທດຕ່າງໆຍັງຄົງຈະດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ທີ່ຕ່າງກັນຕາມສະພາບທີ່ຕ່າງກັນ’’. ເວລານັ້ນເອກະສານສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ປະກາດ, ພຽງແຕ່ວຽນກັນອ່ານໃນໝູ່ສະຫາຍຜູ້ນຳສ່ວນໜຶ່ງໃນສູນກາງພັກທີ່ນັ້ນ. ໃນກອງປະຊຸມສູນ

ກາງພັກກອມມູນິດຈີນເມື່ອເດືອນ 12–1947, ໄດ້ພິມເອກະສານສະບັບນີ້ອອກແຈກຢາຍ. ຍ້ອນສະຫາຍທີ່ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມເຫັນດີນຳເນື້ອໃນຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ຢ່າງເປັນເອກະສັນ, ຕໍ່ມາຈຶ່ງໄດ້ເອົາບົດຄວາມອັນຄົບຖ້ວນບົດນີ້ຮວມໄວ້ໃນ ‘‘ສານແຈ້ງຄວາມກ່ຽວກັບມະຕິຕ່າງໆຂອງກອງປະຊຸມຂອງສູນກາງເມື່ອເດືອນ 12–1947’’ ຊຶ່ງສູນກາງພັກກອມມູນິດຈີນພິມແຈກຢາຍເມື່ອເດືອນ 1–1948.

ເລື່ອງ ‘‘ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ’’, ແມ່ນຄຳໃຫ້ສຳພາດອັນສຳຄັນທີ່ສຸດເລື່ອງໜຶ່ງກ່ຽວກັບສະຖານະການຂອງໂລກແລະສະຖານະການພາຍໃນປະເທດຊຶ່ງສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໃຫ້ສຳພາດພາຍຫຼັງສົງຄາມໂລກເທື່ອທີ 2 ສິ້ນສຸດລົງບໍ່ເຫິງ. ໃນຄຳໃຫ້ສຳພາດເລື່ອງນີ້, ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໄດ້ສະເໜີທັດສະນະອັນລືຊື່ທີ່ວ່າ ‘‘ພວກປະຕິການທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແມ່ນເສືອເຈ້ຍ’’. ທັດສະນະອັນນີ້ໄດ້ປະກອບອາວຸດທາງແນວຄິດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນປະເທດເຮົາ, ໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນໄຊຊະນະຂອງປະຊາຊົນປະເທດເຮົາ, ໄດ້ມີບົດບາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນສົງຄາມປົດປ່ອຍປະຊາຊົນ. ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໄດ້ຖືຈັກກະພັດນິຍົມແລະພວກປະຕິການທັງໝົດເປັນ

ເສືອເຈ້ຍ, ຄືດັ່ງທີ່ເລນິນໄດ້ຖືຈັກກະພັດນິຍົມເປັນ ''ຍັກໃຫຍ່ດິນປັ້ນ'' ເປັນ ''ເສົາໂຕ່ງໂກນໃນ''ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເວົ້າໃນດ້ານທາດແທ້ຂອງມັນທັງນັ້ນ. ນີ້ແມ່ນແນວຄິດຍຸດທະສາດຕົ້ນຕໍຂອງປະຊາຊົນຜູ້ປະຕິວັດ. ນັບແຕ່ສະໄໝສົງຄາມປະຕິວັດພາຍໃນປະເທດເທື່ອທີ 2 ເປັນຕົ້ນມາ, ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງເຄີຍໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຕັ້ງຫຼາຍເທື່ອວ່າ, ໃນດ້ານຍຸດທະສາດ, ໃນສ່ວນທັງໝົດ, ຜູ້ປະຕິວັດຕ້ອງດູໝິ່ນສັດຕູ, ກ້າຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູ, ກ້າຍາດເອົາໄຊຊະນະ; ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໃນດ້ານຍຸດທະວິທີ, ໃນດ້ານຍຸດໂທບາຍ, ໃນແຕ່ລະພາກສ່ວນ, ໃນແຕ່ລະບັນຫາຂອງການຕໍ່ສູ້ທີ່ເປັນຕົວຈິງ, ຕ້ອງບໍ່ປະໝາດສັດຕູ, ຕ້ອງໃຊ້ທ່າທີສຸຂຸມຮອບຄອບ, ພິຖີພິຖັນນຳສິລະປະການຕໍ່ສູ້, ແລະໃຊ້ຮູບການຕໍ່ສູ້ອັນເໝາະສົມໂດຍອີງຕາມເວລາ ສະຖານທີ່ແລະເງື່ອນໄຂທີ່ຕ່າງໆກັນ, ເພື່ອໂດດດ່ຽວສັດຕູແລະດັບສູນສັດຕູເທື່ອລະກ້າວໆ. ໃນກອງປະຊຸມກົມການເມືອງຂອງຄະນະກຳມະການສູນກາງພັກກອມມູນິດຈີນທີ່ອູຊາງເມື່ອວັນທີ 1–12–1958, ສະຫາຍເໝົາເຈີຕຸງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ''ຄືກັບວັດຖຸເຫດການທຸກຢ່າງໃນໂລກບໍ່ມີອັນໃດທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະສອງດ້ານ (ຄືກົດເກນແຫ່ງຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງ

ດ້ານກົງກັນຂ້າມ), ຈັກກະພັດນິຍົມແລະພວກປະຕິການທັງໝົດກໍ່ມີລັກສະນະສອງດ້ານ, ພວກມັນເປັນທັງເສືອແທ້ເປັນທັງເສືອເຈ້ຍ. ໃນປະຫວັດສາດ, ຊົນຊັ້ນເຈົ້າທາດ ຊົນຊັ້ນເຈົ້າທີ່ດິນສັກດີນາແລະຊົນຊັ້ນເຈົ້າທຶນ, ກ່ອນໄດ້ອຳນາດການປົກຄອງແລະໃນໄລຍະໜຶ່ງພາຍຫຼັງໄດ້ອຳນາດການປົກຄອງແລ້ວ, ພວກມັນມີຊີວິດຊີວາພົດພື້ນ, ແມ່ນຜູ້ປະຕິວັດ, ແມ່ນຜູ້ກ້າວໜ້າ, ແມ່ນເສືອແທ້. ຕໍ່ຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ເນື່ອງຈາກຝ່າຍກົງກັນຂ້າມຂອງພວກມັນ, ຄືຊົນຊັ້ນຂ້າທາດ ຊົນຊັ້ນຊາວນາແລະຊົນຊັ້ນກຳມາຊີບໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂື້ນເທື່ອລະກ້າວໆ, ທັງໄດ້ດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ກັບພວກມັນນັບມື້ນັບຮຸນແຮງ, ພວກມັນກໍ່ຄ່ອຍໆຫັນປ່ຽນໄປສູ່ດ້ານກົງກັນຂ້າມ, ກາຍເປັນພວກປະຕິການ, ກາຍເປັນຄົນຈຳພວກຫຼ້າຫຼັງ, ກາຍເປັນເສືອເຈ້ຍ, ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຖືກປະຊາຊົນໂຄ່ນລົ້ມຫຼືຈະຖືກປະຊາຊົນໂຄ່ນລົ້ມ. ຊົນຊັ້ນທີ່ປະຕິການ ທີ່ຫຼ້າຫຼັງ ທີ່ເປື່ອຍເຍື່ອຍນັ້ນ,ເມື່ອພະເຊີນກັບການຕໍ່ສູ້ຢ່າງເອົາເປັນເອົາຕາຍຂອງປະຊາຊົນແລ້ວ, ກໍ່ມີລັກສະນະສອງດ້ານແນວນີ້ຄືກັນ. ດ້ານໜຶ່ງ, ແມ່ນເສືອແທ້, ກິນຄົນ, ກິນຄົນເປັນລ້ານເປັນໂກດ. ພາລະກິດການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນຕົກຢູ່ໃນສະໄໝຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກ, ປະ

ກົດມີເສັ້ນທາງອັນຄົດໆລ້ຽວໆເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເພື່ອທຳລາຍລ້າງການປົກຄອງຂອງຈັກກະພັດນິຍົມ ລັດທິສັກດີນາແລະລັດທິທຶນອາດຍາສິດທີ່ຢູ່ໃນປະເທດຈີນ, ປະຊາຊົນຈີນໄດ້ໃຊ້ເວລາຕັ້ງຮ້ອຍກວ່າປີ, ເສຽຊີວິດຄົນປະມານຕັ້ງຫຼາຍສິບລ້ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນປີ 1949. ທ່ານເບິ່ງດູ, ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນເສືອເປັນ, ເສືອເຫຼັກ, ເສືອແທ້ບໍ່? ແຕ່ວ່າໃນທີ່ສຸດ, ພວກມັນກໍ່ໄດ້ຫັນປ່ຽນເປັນເສືອເຈ້ຍ, ເສືອຕາຍ, ເສືອເຕົ້າຫູ້. ອັນນີ້ແມ່ນເລື່ອງຈິງໃນປະຫວັດສາດ. ຄົນທັງຫຼາຍບໍ່ແມ່ນໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວຫວາ? ເປັນພັນເປັນໝື່ນ! ເປັນພັນເປັນໝື່ນແທ້ໄດ! ສະນັ້ນເມື່ອເບິ່ງດ້ານທາດແທ້ແລ້ວ, ເບິ່ງດ້ານຍາວນານ, ເບິ່ງດ້ານຍຸດທະສາດ, ຕ້ອງຖືຈັກກະພັດນິຍົມແລະພວກປະຕິການທັງໝົດເປັນເສືອເຈ້ຍຕາມຄວາມຈິງ. ຕ້ອງສ້າງແນວຄິດຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາຈາກຂໍ້ນີ້. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ພວກມັນກໍ່ແມ່ນເສືອເປັນ, ເສືອເຫຼັກ, ເສືອແທ້, ພວກມັນກິນຄົນໄດ້. ຕ້ອງສ້າງແນວຄິດຍຸດໂທບາຍແລະແນວຄິດຍຸດທະວິທີຂອງພວກເຮົາຈາກຂໍ້ນີ້.'' ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ວ່າຕ້ອງດູໝິ່ນສັດຕູໃນດ້ານຍຸດທະສາດແລະບໍ່ປະໝາດສັດຕູໃນດ້ານຍຸດທະວິທີ, ເຊີນອ່ານປະກອບຈາກ

ເລື່ອງ ''ບັນຫາຍຸດທະສາດຂອງສົງຄາມປະຕິວັດຈີນ'' ໝວດທີ 5 ຕອນທີ 6 ໃນ ''ຊຸມນຸມບົດນິພົນເໝົາເຈີຕຶງ'' ເຫຼັ້ມທີ 1 ແລະເລື່ອງ''ກ່ຽວກັບບັນຫາສຳຄັນບາງປະການໃນນະໂຍບາຍປັດຈຸບັນຂອງພັກ'' ຕອນທີ 1 ໃນ ''ຊຸມນຸມບົດນິພົນເໝົາເຈີຕຶງ'' ເຫຼັ້ມທີ 4.

ຄະນະກຳມະການຈັດພິມຊຸມນຸມບົດນິພົນເໝົາເຈີຕຶງ
ຂອງຄະນະກຳມະການສູນກາງພັກກອມມູນິດຈີນ

ສາລະບານ

ການຄາດຄະເນບາງປະການກ່ຽວກັບສະຖານະການຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ 1

ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ 5

ການຄາດຄະເນບາງປະການ ກ່ຽວກັບສະຖານະການ ຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ

(ເດືອນ 4—1946)

(1) ກຳລັງປະຕິການຂອງໂລກພວມກຽມເຮັດສົງຄາມໂລກເທື່ອທີ 3 ຢູ່ອີ່ຫຼີ, ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ຈະເກີດສົງຄາມນັ້ນມີຢູ່. ແຕ່ວ່າ, ກຳລັງປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໂລກເໜືອກວ່າກຳລັງປະຕິການຂອງໂລກ, ແລະພວມຂະຫຍາຍຄືບໄປໜ້າ, ຈະຕ້ອງແລະສາມາດກຳຈັດຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ຈະເກີດສົງຄາມ

ຢ່າງແນ່ນອນ. ສະນັ້ນ, ຄວາມພົວພັນລະຫວ່າງອາເມລິກາ ອັງກິດ ຝະລັ່ງເສດກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ວ່າຈະປະນີປະນອມກັນຫຼືແຕກກັນ, ຫາກແມ່ນບັນຫາທີ່ວ່າຈະປະນີປະນອມກັນອ່າວໄວຫຼືປະນີປະນອມກັນອ່າວຊ້າ. ອັນທີ່ວ່າປະນີປະນອມກັນ, ແມ່ນໝາຍເຖິງບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາຢ່າງສັນຕິ. ອັນທີ່ວ່າອ່າວໄວຫຼືອ່າວຊ້າ, ແມ່ນໝາຍເຖິງພາຍໃນເວລາບໍ່ທໍ່ໃດປີຫຼືສິບກວ່າປີ, ຫຼືເທິງກວ່ານີ້ອີກ.

(2) ການປະນີປະນອມດັ່ງກ່າວ, ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຈະປະນີປະນອມກັນໃນບັນຫາລະຫວ່າງຊາດທຸກບັນຫາ. ເລື່ອງນີ້ຍ່ອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນເມື່ອອາເມລິກາ ອັງກິດ ຝະລັ່ງເສດຍັງຢູ່ໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຖືກປົກຄອງໂດຍພວກປະຕິ

ການ. ການປະນີປະນອມຊະນິດນີ້, ແມ່ນໝາຍເຖິງການປະນີປະນອມກັນໃນບາງບັນຫາຊຶ່ງຮວມທັງບັນຫາສຳຄັນບາງປະການ. ແຕ່ວ່າພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໃນສະເພາະໜ້ານີ້ການປະນີປະນອມແບບນີ້ຈະມີບໍ່ຫຼາຍ. ສ່ວນຄວາມພົວພັນທາງການຄ້າລະຫວ່າງອາເມລິກາ ອັງກິດ ຝະລັ່ງເສດກັບສະຫະພາບໂຊວຽດນັ້ນອາດຈະຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ.

(3) ການປະນີປະນອມລະຫວ່າງອາເມລິກາ ອັງກິດ ຝະລັ່ງເສດກັບສະຫະພາບໂຊວຽດຊະນິດນີ້, ຈະເປັນໄດ້ກໍ່ມີແຕ່ກຳລັງປະຊາທິປະໄຕທັງໝົດໃນທົ່ວໂລກດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ກັບກຳລັງປະຕິການອາເມລິກາ ອັງກິດ ຝະລັ່ງເສດຢ່າງເດັດດ່ຽວແລະບັງເກີດຜົນທີ່ນັ້ນ. ການປະນີປະນອມຊະນິດນີ້, ບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້

ປະຊາຊົນບັນດາປະເທດໃນໂລກທຶນນິຍົມກໍ່ດຳເນີນການປະນີປະນອມກັນພາຍໃນປະເທດຕາມໄປນຳ, ປະຊາຊົນໃນປະເທດຕ່າງໆຍັງຄົງຈະດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ທີ່ຕ່າງກັນຕາມສະພາບທີ່ຕ່າງກັນ. ຫຼັກການທີ່ອິດທິພົນປະຕິການໃຊ້ຕໍ່ອິດທິພົນປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນນັ້ນຄື ທີ່ດັບສູນໄດ້ກໍ່ຕ້ອງດັບສູນເປັນແນ່, ທີ່ດັບສູນບໍ່ໄດ້ໃນຊົ່ວຄາວກໍ່ກຽມດັບສູນໃນພາຍໜ້າ. ໂດຍແນໃສ່ສະພາບແນວນີ້, ອິດທິພົນປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນກໍ່ຄວນໃຊ້ຫຼັກການຄືດຽວກັນຕໍ່ອິດທິພົນປະຕິການ.

ຄຳໃຫ້ສຳພາດແກ່
ນາງແອນນາ ຫຼຸຍ ສະຕຼອງ
ຜູ້ສື່ຂ່າວອາເມລິກາ

(ເດືອນ 8—1946)

ສະຕຼອງຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າໃນອະນາຄົດບໍ່ເຫິງນີ້, ບັນຫາປະເທດຈີນຈະມີຫວັງແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍທາງການເມືອງ ໂດຍສັນຕິວິທີຫຼືບໍ່?

ເໝົາເຈີຕົງຕອບ: ນີ້ຕ້ອງເບິ່ງທ່າທີຂອງລັດຖະບານອາເມລິກາ. ຖ້າວ່າປະຊາຊົນອາເມລິກາຈ່ອງແຂນຄຶງຂາຂອງພວກປະຕິການອາເມລິກາທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອຈຽງໄຄເຊັກເຮັດສົງຄາມ

ກາງເມືອງນັ້ນໄວ້ໄດ້, ສັນຕິພາບກໍ່ຈະມີຫວັງ.

ຖາມ: ຖ້າວ່າອາເມລິກາບໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອອີກນອກຈາກທີ່ມັນໄດ້ເອົາໃຫ້ແລ້ວ,[1] ຈຽງໄຄເຊັກຍັງສາມາດຕີໄດ້ເຫິງນານປານໃດ?

ຕອບ: ປີໜຶ່ງຂຶ້ນໄປ.

ຖາມ: ໃນທາງດ້ານເສດຖະກິດຈຽງໄຄເຊັກຈະຍຶດໝັ້ນໄດ້ເຫິງປານນັ້ນບໍ່?

ຕອບ: ໄດ້.

ຖາມ: ຖ້າອາເມລິກາສະແດງທ່າທີວ່າໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປຈະບໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຫຽັງແກ່ຈຽງໄຄເຊັກອີກເດ້?

ຕອບ: ໃນປັດຈຸບັນນີ້ຍັງບໍ່ມີປະກົດການອັນໃດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ລັດຖະບານອາເມລິກາກັບຈຽງໄຄເຊັກມີຄວາມປາຖະໜາໃດໆທີ່ຈະຍຸດສົງຄາມພາຍໃນເວລາອັນສັ້ນໆນີ້.

ຖາມ: ພັກກອມມູນິດຈະຍຶດໝັ້ນໄດ້ເຫິງນານປານໃດ?

ຕອບ: ຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ນີ້ດຽວພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຢາກຕີ. ແຕ່ຖ້າວ່າສະຖານະການບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາຈໍາໃຈຕ້ອງຕີ, ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດຕີຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ຖາມ: ຖ້າປະຊາຊົນອາເມລິກາຖາມວ່າເປັນຫຽັງພັກກອມມູນິດຈິ່ງລົບ, ເຮົາຄວນຕອບແນວໃດ?

ຕອບ: ເພາະວ່າຈຽງໄຄເຊັກຈະຂ້າພັນລັນແທງປະຊາຊົນຈີນ, ປະຊາຊົນຢາກດໍາລົງຊີວິດຢູ່ກໍ່ຈໍາຕ້ອງປ້ອງກັນຕົວ. ອັນນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ປະຊາຊົນອາເມລິກາສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ຖາມ: ຕໍ່ເລື່ອງທີ່ວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼືບໍ່ທີ່ອາເມລິກາຈະກໍ່ສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊ

ວຽດຂຶ້ນນັ້ນ, ທ່ານມີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນແນວໃດ?

ຕອບ: ກ່ຽວກັບການໂຄສະນາສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດນັ້ນ, ຮວມມີສອງດ້ານ. ດ້ານໜຶ່ງ, ຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາພວມກຽມສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດຢູ່ແທ້, ການໂຄສະນາສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດແລະການໂຄສະນາອື່ນໆທີ່ຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປັດຈຸບັນນີ້, ກໍ່ແມ່ນການກຽມທາງການເມືອງເພື່ອສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດນັ້ນເອງ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ການໂຄສະນາຊະນິດນີ້, ແມ່ນມ່ານຄວັນທີ່ພວກປະຕິການອາເມລິກາປ່ຽອອກມາເພື່ອປົກປິດຄວາມຂັດແຍ້ງຕົວຈິງຈຳນວນຫຼາຍຊຶ່ງຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາຜະເຊີນຢູ່ໂດຍກົງໃນປັດຈຸບັນນີ້. ຄວາມຂັດ

ແຍ້ງເຫຼົ່ານີ້, ກໍ່ແມ່ນຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງພວກປະຕິການອາເມລິກາກັບປະຊາຊົນອາເມລິກາ, ແລະຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາກັບປະເທດທຶນນິຍົມອື່ນໆແລະປະເທດເມືອງຂຶ້ນ ເຄິ່ງເມືອງຂຶ້ນ. ຄວາມໝາຍຕົວຈິງໃນປັດຈຸບັນແຫ່ງຄຳຂວັນຂອງອາເມລິກາກ່ຽວກັບສົງຄາມຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດນັ້ນ, ແມ່ນກົດຂີ່ປະຊາຊົນອາເມລິກາແລະແຜ່ອິດທິພົນລຸກລານຂອງມັນໄປສູ່ໂລກທຶນນິຍົມ. ທ່ານກໍ່ຮູ້ແລ້ວວ່າ, ໃນໄລຍະເວລາເຫິງນານໄລຍະໜຶ່ງ, ຮິດແລກັບຂຸນເສິກຍີ່ປຸ່ນໝູ່ຄູ່ຂອງມັນລ້ວນແຕ່ເຄີຍເອົາຄຳຂວັນຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດເປັນຂໍ້ອ້າງເພື່ອຂົ່ມຂີ່ປະຊາຊົນໃນປະເທດຂອງຕົນເປັນຂ້ຽຂ້າແລະລຸກລານປະເທດອື່ນໆ. ການກະທຳຂອງພວກປະຕິການ

ອາເມລິກາໃນປັດຈຸບັນກໍ່ເປັນແນວນີ້ຄືກັນ.

ການທີ່ພວກປະຕິການອາເມລິກາຈະກໍ່ສົງຄາມຂຶ້ນ, ກ່ອນອື່ນຈະຕ້ອງໂຈມຕີປະຊາຊົນອາເມລິກາສາກ່ອນ. ພວກມັນພວມໂຈມຕີປະຊາຊົນອາເມລິກາຢູ່ແລ້ວ, ພວກມັນໄດ້ກົດຂີ່ກຳມະກອນແລະພວກປະຊາທິປະໄຕອາເມລິກາໃນດ້ານການເມືອງແລະດ້ານເສດຖະກິດ, ແລະກຽມຈະດຳເນີນລັດທິຟັດຊິດຢູ່ອາເມລິກາ. ປະຊາຊົນອາເມລິກາຄວນລຸກຂຶ້ນຕ້ານກັບການໂຈມຕີຂອງພວກປະຕິການອາເມລິກາ. ເຮົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດແນວນີ້.

ລະຫວ່າງອາເມລິກາກັບສະຫະພາບໂຊວຽດມີດິນແດນອັນກວ້າງໃຫຽ່ທີ່ສຸດຂວາງຂັ້ນຢູ່, ໃນນີ້ມີປະເທດທຶນນິຍົມແລະປະເທດເມືອງຂຶ້ນເຄິ່ງເມືອງຂຶ້ນຫຼາຍປະເທດທີ່ຢູ່ໃນທະວີບຢູໂລບ

ອາຊີແລະອາຟະລິກາທັງສາມທະວີບ. ກ່ອນພວກປະຕິການອາເມລິກາຍັງບໍ່ທັນກົດໜີບປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ອ່ອນຍອມ, ແມ່ນບໍ່ທ່ອນຊິກ່າວເຖິງເລື່ອງບຸກລຸກສະຫະພາບໂຊວຽດໄດ້. ບໍລິເວນທີ່ອາເມລິກາຄວບຄຸມໃນປາຊີຟິກໃນປັດຈຸບັນນີ້ຍັງຫຼາຍກວ່າຂອບເຂດອິດທິພົນທັງໝົດຂອງອັງກິດໃນເມື່ອກ່ອນນີ້ຊ້ຳ, ມັນໄດ້ຄວບຄຸມຍີ່ປຸ່ນ ປະເທດຈີນທີ່ກົກມິນຕັງປົກຄອງເກົາຫຼີເຄິ່ງໜຶ່ງແລະປາຊີຟິກຕອນໃຕ້; ມັນໄດ້ຄວບຄຸມທະວີບອາເມລິກາກາງແລະໃຕ້ແຕ່ເຫິງແລ້ວ; ມັນຍັງຄິດຈະຄວບຄຸມທົ່ວມະຫາຈັກກະພົບອັງກິດແລະຢູໂລບຕາເວັນຕົກອີກ. ອາເມລິກາໄດ້ດຳເນີນການຈັດວາງການທະຫານທີ່ຂະໜາດໃຫຽ່ແລະສ້າງຖານທັບຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດດ້ວຍຂໍ້ອ້າງຕ່າງໆ. ພວກປະຕິການອາເມລິ

ກາວເວົ້າວ່າ, ຖານທັບທັງໝົດທີ່ພວກມັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນແລະກຽມຈະສ້າງຂຶ້ນຢູ່ຕາມແຫ່ງຕ່າງໆໃນໂລກ, ລ້ວນແຕ່ແມ່ນເພື່ອຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດທັງນັ້ນ. ແມ່ນຢູ່, ຖານທັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແນໃສ່ສະຫະພາບໂຊວຽດ. ແຕ່ວ່າ, ໃນປັດຈຸບັນ, ປະເທດທີ່ຖືກອາເມລິກາລຸກລານກ່ອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຫາກແມ່ນບັນດາປະເທດທີ່ຖືກຕັ້ງຖານທັບໃສ່ນັ້ນເອງ. ເຮົາເຊື່ອວ່າ, ບໍ່ຕ້ອງເຫິງນານປານໃດ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຈະຮູ້ວ່າຜູ້ກົດຂີ່ພວກເຂົາເຈົ້າແທ້ນັ້ນແມ່ນໃຜ, ແມ່ນສະຫະພາບໂຊວຽດຫຼືແມ່ນອາເມລິກາ. ບໍ່ມື້ໃດກໍ່ມື້ໜຶ່ງພວກປະຕິການອາເມລິກາກໍ່ຈະຮູ້ສຶກຕົວວ່າກະໂຕພວກມັນເອງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນທ່າມກາງການຄັດຄ້ານຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໂລກ.

ແນ່ນອນແລ້ວ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກປະຕິການອາເມລິກາບໍ່ຢາກບຸກລຸກສະຫະພາບໂຊວຽດ. ສະຫະພາບໂຊວຽດແມ່ນຜູ້ປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບຂອງໂລກ, ແມ່ນປັດໄຈອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ຂັດຂວາງພວກປະຕິການອາເມລິກາສ້າງອຳນາດເປັນເຈົ້າຄອງໂລກ, ເມື່ອມີສະຫະພາບໂຊວຽດແລ້ວ, ຄວາມໂລບມາກໂລພາຂອງພວກປະຕິການອາເມລິກາແລະຂອງພວກປະຕິການໃນໂລກກໍ່ບໍ່ອາດຈະປະກົດເປັນຈິງໄດ້ຈັກດີ້. ສະນັ້ນ, ພວກປະຕິການອາເມລິກາຈຶ່ງຄຽດຊັງສະຫະພາບໂຊວຽດທີ່ສຸດ, ແລະຄິດຝັນຈະດັບສູນປະເທດສັງຄົມນິຍົມນີ້ແທ້. ແຕ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້, ໃນເວລາທີ່ສົງຄາມໂລກເທື່ອທີ 2 ຫາກໍ່ສິ້ນສຸດລົງບໍ່ເຫິງ, ການທີ່ພວກປະຕິການອາເມລິກາອອກແຮງຮ້ອງໂຫ່

ໂອທະການເນັ້ນເຖິງສົງຄາມລະຫວ່າງອາເມລິກາກັບສະຫະພາບໂຊວຽດຈົນເຮັດໃຫ້ບັນຍາກາດມືດຄຶ້ມໄປໝົດຄືແນວນີ້, ຍ່ອມຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຈຳຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງຈຸດປະສົງຕົວຈິງຂອງພວກມັນ. ທີ່ຈິງແລ້ວຈຸດປະສົງຕົວຈິງຂອງພວກມັນແມ່ນໂຈມຕີກຳມະກອນແລະພວກປະຊາທິປະໄຕອາເມລິກາຢ່າງປ່ວງບ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ປະເທດທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍໃນການແຜ່ອິດທິພົນຂອງອາເມລິກາກາຍເປັນປະເທດທີ່ຂຶ້ນກັບອາເມລິກາພາຍໃຕ້ຄຳຂວັນຕ້ານສະຫະພາບໂຊວຽດ. ເຮົາເຫັນວ່າ, ປະຊາຊົນອາເມລິກາກັບປະຊາຊົນບັນດາປະເທດທີ່ຖືກອາເມລິກາຂົ່ມຂູ່ດ້ວຍການລຸກລານນັ້ນ, ຄວນສາມັກຄີກັນເຂົ້າ, ຕ້ານການບຸກລຸກຂອງພວກປະຕິການອາເມລິກາແລະຂອງລູກມືຂອງມັນໃນປະ

ເທດຕ່າງໆ. ມີແຕ່ການຕໍ່ສູ້ນີ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ, ສົງຄາມໂລກເທື່ອທີ 3 ຈຶ່ງຫຼີກເວັ້ນໄດ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແມ່ນຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້.

ຖາມ: ອັນນີ້ແມ່ນການອະທິບາຍທີ່ດີຫຼາຍ. ແຕ່ວ່າຖ້າອາເມລິກາໃຊ້ລູກລະເບີດປະລະມານູເດ້? ຖ້າອາເມລິກາຈາກຖານທັບໃນເກາະໄອສະແລນ ເກາະໂອກີນາວາແລະປະເທດຈີນໄປຖິ້ມລູກລະເບີດໃສ່ສະຫະພາບໂຊວຽດເດ້?

ຕອບ: ລູກລະເບີດປະລະມານູແມ່ນເສືອເຈ້ຽຕົວໜຶ່ງທີ່ພວກປະຕິການອາເມລິກາໃຊ້ຂູ່ຄົນ, ເບິ່ງຮູບຊົງເປັນຕາຢ້ານ, ທີ່ແທ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່ເປັນຕາຢ້ານ. ແນ່ນອນ, ລູກລະເບີດປະລະມານູແມ່ນອາວຸດຂ້າຄົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຊະນິດໜຶ່ງ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕັດສິນຊີ້ຂາດວ່າຈະຊະນະຫຼືເສຍໄຊໃນສົງຄາມນັ້ນແມ່ນປະຊາ

ຊົນ, ບໍ່ແມ່ນອາວຸດແບບໃໝ່ຈັກຢ່າງສອງຢ່າງ.

ພວກປະຕິການທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແມ່ນເສືອເຈ້ຽ. ວາດຊົງຂອງພວກປະຕິການນັ້ນເບິ່ງຄືເປັນຕາຢ້ານ, ແຕ່ທີ່ແທ້ແລ້ວກໍ່ບໍ່ມີກຳລັງພິລຶກອັນໃດດອກ. ເມື່ອສັງເກດບັນຫາດ້ວຍທັດສະນະຍາວໄກແລ້ວ, ກຳລັງອັນໃຫ່ຽໂຕເຂັ້ມແຂງແທ້ຈິງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຢູ່ນຳພວກປະຕິການ, ແມ່ນຢູ່ນຳປະຊາຊົນ. ກ່ອນການປະຕິວັດເດືອນກຸມພາຂອງລຸດຊີໃນປີ 1917, ພາຍໃນປະເທດລຸດຊີແມ່ນຝ່າຍໃດແທ້ມີກຳລັງແທ້ຈິງ? ເມື່ອເບິ່ງຕາມຮູບນອກແລ້ວ, ເຈົ້າຊາໃນຄາວນັ້ນແມ່ນຝ່າຍມີກຳລັງ; ແຕ່ວ່າພິລົມແຫ່ງການປະຕິວັດເດືອນກຸມພາພັດມາວູບໜຶ່ງ, ເຈົ້າຊາກໍ່ປິວໜີໂລດ. ເວົ້າເຖິງກົກເຖິງຮາກແລ້ວ, ກຳລັງຂອງລຸດຊີແມ່ນຢູ່ທາງຝ່າຍໂຊວຽດຂອງກຳມະ

ກອນຊາວນາທະຫານ. ເຈົ້າຊາພຽງແຕ່ເປັນເສືອເຈ້ຽຕົວໜຶ່ງທໍ່ນັ້ນ. ຮິດແລບໍ່ແມ່ນເຄີຍຖືກຄົນທັງຫຼາຍຖືວ່າມີກຳລັງຫຼາຍຊັ້ນຫວາ? ແຕ່ປະຫວັດສາດໄດ້ຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຫັນວ່າມັນເປັນເສືອເຈ້ຽຕົວໜຶ່ງ. ມຸດໂຊລີນີກໍ່ເປັນແນວນີ້ຄືກັນ, ຈັກກະພັດນິຍົມຍີ່ປຸ່ນກໍ່ເປັນແນວນີ້ຄືກັນ. ກົງກັນຂ້າມ, ກຳລັງຂອງປະຊາຊົນສະຫະພາບໂຊວຽດແລະຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຮັກຫອມປະຊາທິປະໄຕແລະອິດສະລະພາບໃນປະເທດຕ່າງໆ, ຊ້ຳພັດໃຫ່ຽໂຕເຂັ້ມແຂງກວ່າຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ຕັ້ງຫຼາຍໆ.

ຈຽງໄຄເຊັກກັບພວກປະຕິການອາເມລິກາຜູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນມັນລ້ວນແຕ່ແມ່ນເສືອເຈ້ຽ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາ, ຄົນທັງຫຼາຍກໍ່ຄືຊິຮູ້ສຶກວ່າມັນໃຫ່ຽໂຕເຂັ້ມແຂງພິ

ລິກາ, ພວກປະຕິການຂອງຈີນພວມເອົາ "ຄວາມໃຫຍ່ໂຕເຂັ້ມແຂງ" ຂອງອາເມລິກາມາຂູ່ຂວັນປະຊາຊົນຈີນ. ແຕ່ພວກປະຕິການອາເມລິກາກໍ່ຈະຖືກຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີກຳລັງອັນໃດຄືກັບກັບພວກປະຕິການທັງປວງໃນປະຫວັດສາດ. ໃນອາເມລິກາ, ມີຄົນຈຳພວກໜຶ່ງອີກແມ່ນມີກຳລັງແທ້, ນັ້ນກໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນອາເມລິກາ.

ຂໍຍົກເອົາສະພາບຂອງປະເທດຈີນມາເວົ້າ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາໄສນັ້ນແມ່ນພຽງແຕ່ເຂົ້າຟ່າງບວກກັບປືນເລັກຍາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດປະຫວັດສາດຈະຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຫັນວ່າ, ເຂົ້າຟ່າງບວກກັບປືນເລັກຍາວນີ້ແຮ່ງຄັກກວ່າເຮືອບິນບວກກັບລົດຕັງຂອງຈຽງໄຄເຊັກອີກຈ້ຳ. ເຖິງວ່າຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຈີນຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ

ຫຼາຍປະການ, ປະຊາຊົນຈີນຈະປະສົບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກເປັນເວລາເຫິງນານຍ້ອນການຮ່ວມກັນບຸກໂຈມຕີຂອງຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາແລະພວກປະຕິການຈີນກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າບໍ່ມື້ໃດກໍ່ມື້ໜຶ່ງພວກປະຕິການເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງປະລາໄຊ, ແລະບໍ່ມື້ໃດກໍ່ມື້ໜຶ່ງພວກເຮົາຕ້ອງຊະນະ. ສາຍເຫດນີ້ບໍ່ແມ່ນອັນອື່ນ, ມັນຢູ່ທີ່ວ່າພວກປະຕິການເປັນຕົວແທນໃຫ້ຄວາມປະຕິການ, ສ່ວນພວກເຮົາເປັນຕົວແທນໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້າ.

ໝາຍເຫດ

1. ເພື່ອສະໜັບສະໜຸນຈຽງໄຄເຊັກກໍ່ສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ຕ້ານປະຊາຊົນ. ຈັກກະພັດນິຍົມອາເມລິກາໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອອັນມະຫາສານແກ່ລັດຖະບານຈຽງໄຄເຊັກ.

ນັບຮອດເດືອນ 6–1946, ອາເມລິກາໄດ້ປະກອບອາວຸດຍຸດທະພັນໃຫ້ແກ່ກອງທັບກົກມິນຕັງ 45 ກອງພົນ. ໄດ້ຊ່ວຍກົກມິນຕັງສິດສອນຝຶກແອບຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງທະຫານຝ່າຍຕ່າງໆອັນໄດ້ແກ່ຝ່າຍກອງທັບບົກ ກອງທັບເຮືອ ກອງທັບອາກາດ ນັກສືບສອດແນມ ຕຳຫຼວດຄົມມະນາຄົມ ນາຍທະຫານເສນາທິການ ນາຍທະຫານການແພດ ແລະນາຍທະຫານພະລາທິການຯລຯ ຮວມ 1 ແສນ 5 ໝື່ນຄົນ. ອາເມລິກາໄດ້ໃຊ້ກຳປັ່ນລົບແລະເຮືອບິນລຳລຽງກອງທະຫານກົກມິນຕັງ 14 ກອງທັບ (41 ກອງພົນ) ກັບກອງຕຳຫຼວດຄົມມະນາຄົມອີກ 8 ກອງຮວມທັງໝົດ 5 ແສນ 4 ໝື່ນກວ່າຄົນໄປສູ່ແນວໜ້າທີ່ບຸກລຸກເຂດປົດປ່ອຍ. ລັດຖະບານອາເມລິກາໄດ້ສົ່ງກອງທະຫານເຮືອສູ້ລົບເທິງບົກຈຳນວນ 9 ໝື່ນຄົນຍົກພົນຂຶ້ນບົກໃນປະເທດຈີນ, ແລະຕັ້ງປະຈຳຢູ່ເມືອງສຳຄັນເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຊຽງໄຮ້ ຊິງເຕົາ ທຽນສິນ ເປຜິງ ສິງຮວາງເຕົາ, ໄດ້ຄຸ້ມຄອງເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມໃນພາກເໜືອຂອງຈີນໃຫ້ແກ່ກົກມິນຕັງ. ຕາມເອກະສານທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃນໜັງສືປົກຂາວເລື່ອງ “ຄວາມພົວພັນລະຫວ່າງອາເມລິກາກັບຈີນ” ທີ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດອາເມລິກາໄດ້ປະກາດເມື່ອວັນທີ 5–8–1949 ປະ

ກົດວ່າ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆທີ່ອາເມລິກາໄດ້ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຈຽງໄຄເຊັກນັບແຕ່ສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຍີ່ປຸ່ນຮອດປີ 1948 ຮວມທັງໝົດເປັນເງິນ 4500 ລ້ານໂດລາ(ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ອາເມລິກາໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານກົກມິນຕັງໃນລະຫວ່າງສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຍີ່ປຸ່ນ, ສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍ່ຖືກກົກມິນຕັງເກັບໄວ້ໃຊ້ໃນການດຳເນີນສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ຕ້ານປະຊາຊົນໃນພາຍຫຼັງ). ແຕ່ທີ່ແທ້ແລ້ວ, ຈຳນວນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ອາເມລິກາໃຫ້ແກ່ຈຽງໄຄເຊັກນັ້ນຍັງຫຼາຍກວ່າຕົວເລກນີ້ຕັ້ງຫຼາຍ. ໜັງສືປົກຂາວຂອງອາເມລິກາກໍ່ຍອມຮັບວ່າ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ອາເມລິກາໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຈຽງໄຄເຊັກນັ້ນ, ທໍ່ກັບ “50 ສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປຂອງລາຍຈ່າຍທີ່ເປັນເງິນຕາ” ຂອງລັດຖະບານຈຽງໄຄເຊັກ, ແລະ “ເມື່ອທຽບກັບງົບປະມານຂອງລັດຖະບານປະເທດນັ້ນແລ້ວ, ອັດຕາສ່ວນທຽບກໍ່ສູງກວ່າຈຳນວນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ອາເມລິກາໄດ້ໃຫ້ແກ່ປະເທດໃດໆໃນຍຸໂລບຕາເວັນຕົກໃນພາຍຫຼັງສົງຄາມ”.

毛泽东
和美国記者安娜·路
易斯·斯特朗的談話
*
外文出版社出版（北京）
1969年（64开）第一版
編号：（老撾）1050—1555
00007
1—L—447Pc